

Arrest

nr. 103 525 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar ouders die tevens handelen in eigen naam, X en X, die allen verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-L. GOVERS, die loco advocaat J. JOCHEMS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 mei 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 22 augustus 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 4 december 2012 wordt aan derde verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid, van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie”*, waarin *“alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

De verzoekende partij laat op 8 februari 2013, binnen de wettelijk geldende termijn in antwoord op de vraag van de griffie van 30 januari 2013 of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen, een brief gedateerd op 31 januari 2013 aan de Raad toekomen waarin gesteld wordt:

“Ik verwijs naar uw schrijven van 30 januari 2013.

Ik wens de procedure voor te zetten en verwijs hiervoor naar de middelen ontwikkeld in mijn verzoekschrift hoger beroep welke ik bij deze herneem”.

Ter terechtzitting wijst de Raad ambtshalve op artikel 39/81 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1(,§ 1)1;

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Op vraag van de Raad, dat een brief die louter verwijst naar de middelen van het verzoekschrift, niet kan worden aanzien als zijnde een synthesememorie terwijl er geen bericht is dat verzoekers geen synthesememorie wensen neer te leggen, stelt de raadsman van de verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Na het in beraad nemen van de zaak laat de raadsman van verzoekers een fax toekomen waarin wordt gesteld:

“Heden werd bovenvermelde zaak opgeroepen en behandeld. Mr Govers is loco mezelf verschenen . Zij deelt mij mede dat mijn schrijven van 31 januari 2013 wordt aanzien als een schrijven waarin ik bevestig dat ik een synthesesememorie wens in te dien.

In bijlage maak ik u dit schrijven opnieuw over.

Ik verwijs naar mijn verzoekschrift en daarmee bedoelde ik dat ik geen synthesesememorie zal neerleggen.

Mocht ik dit willen neerleggen hebben zou ik u gemeld hebben dat ik een synthesesememorie zou indienen.

Mijn excuses als dit enige onduidelijkheid zou hebben veroorzaakt hebben maar mag ik u verzoeken de juiste draagwijdte aan dit schrijven toe te kennen waarvoor dank.”

Daargelaten de vaststelling dat een verzoekende partij niet bij machte is, na het in beraad nemen van een zaak, de debatten te laten heropenen door middel van een fax die geen gegevens bevat die niet tijdens de pleidooien hadden kunnen ter kennis worden gebracht, kan uit de brief van 31 januari 2013 op generlei wijze worden afgeleid dat deze tot uitdrukking brengt dat verzoekers verkiezen geen synthesesememorie neer te leggen. De eenvoudige wens niet over te gaan tot het overmaken van een synthesesememorie is niet terug te vinden in dit schrijven en staat haaks op het gestelde ter terechtzitting.

Evenmin kan dergelijk document beschouwd worden als zijnde een synthesesememorie overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, waarin *“alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Het hernemen van de middelen van een verzoekschrift is geen samenvatting in de zin van voormelde bepaling.

Bij gebrek aan enige middelen in deze brief ter vervanging van een synthesesememorie, dient het huidig beroep te worden verworpen. Geen van de middelen die de verzoekende partij wil aanvoeren om haar beroep te steunen kunnen worden teruggevonden.

Bij gebrek aan enige middelen in de brief van 31 januari 2013 die beoogde de synthesesememorie te vervangen, terwijl geen brief werd verstuurd waarbij verzoekers te kennen gaven geen synthesesememorie te willen neerleggen, dient het huidig beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN